

# EL SÒMNI DE LA IVANA

Feia mig mes que havia començat l'estiu i la Ivana no s'ho estava passant gens bé. Normalment durant els mesos d'estiu es fonia quasi tota la neu i es podia sortir al carrer sense botes. Però aquell estiu semblava que no hi hauria treva i l'únic que havia pogut fer amb els seus amics era anar a la costa gran del poble a tirar-se amb el trineu. I tan sols el dissabte perquè tenia molts deures i els pares li feien quedar a casa els altres dies. Al setembre començaria el segon curs a l'institut i no li feia cap gràcia. Precisament aquest dissabte havia estat fent el mico amb el trineu i havia caigut rodolant. Quan es va aixecar es va donar compte de seguida que no podia girar el coll. Era una mica estrany però va decidir esperar sense dir res als seus pares, potser li passaria en unes hores. Però aquella nit, al sopar, els seus pares es van adonar de seguida, perquè feia coses molt rares per dissimular el mal que s'havia fet.

I així és com la Ivana havia acabat a l'hospital, on portava tres dies. L'única cosa bona és que com que el dia que va caure al trineu anava amb l'Svetlana i ella també s'havia fet mal, les havien posat juntes a la habitació. Aquell vespre, l'infermer els hi va portar el sopar, i la Ivana va descobrir, a la seva safata, un llibre vell. Era vell però es notava que l'havien tractat amb cura. El va treure de la safata perquè no es taqués amb la sopa i el va mirar. "El llibre dels somnis amagats" va llegir. Quan va descobrir que podia escriure un desig i que es faria realitat va pegar un bot al llit. La Ivana i l'Svetlana van estar parlant tota la nit.

"Tenir una màquina del temps"

"Poder volar"

"Que no hi hagi dilluns"

"Que els divendres sigui festa"

"Que desapareguin totes les coses avorrides"

"No tornar-nos a fer mal mai més"

Allò de no tornar-se a fer mal ho tenien quasi decidit, però va ser quan van sortir a fer un tomb per la planta infantil de l'hospital on es trobaven que van tenir una idea millor. Elles sortirien en un parell de dies i es trobarien com noves, però en algunes habitacions hi havia nens molt més malalts. "Que ningú no es faci mal ni es posi malalt mai més". Es van posar molt contentes i van fer tant soroll que l'infermer va venir a renyar-les. Les dues nenes li van explicar el que estaven fent i tots tres van tornar a l'habitació per escriure el somni.

Aquell mateix estiu, quan l'infermer, que s'havia quedat sense feina i s'havia fet periodista, va escriure un article a un diari molt important per explicar qui havia fet desaparèixer totes les malalties del món, tothom estava tan agraït que van donar-li a la Ivana el títol de princesa.

I vet aquí un gat, aquest conte s'ha acabat.

*Aquest capítol el vam escriure amb els nens del Món Llibre el 17 d'abril de 2016. Vam comptar amb l'ajuda dels dos Peres, l'Ignacio, la Irene, les dues Janas, el Pol, la Martina, la Ariadna, i la Miranda.*